

policie na ulici, jak týž si osoboval v tomto případě, kdy k výkonu tomu ukázal se býti nepostačujícím policejní orgán — obecní ponocný. Náзор ten nemá v zákoně opory. Ustanovení obecního zřízení, zejména Šu 59 obecního zřízení pro Čechy, dle něhož přísluší obstarávání místní policie starostovi, neobsahuje obmezení v tom směru, že starosta jest oprávněn obstarávati agendy místní policie jen orgány, jím k tomu určenými. Nelze proto pochybovati, že starosta zakročiv sám, jako nejvyšší orgán místní policie, tedy u obstarávání záležitosti vlády, byl osobou vrchnostenskou, v Šu 68 tr. zák. naznačenou. Právem proto soud přiznal starostovi ochranu Šu 81 tr. zák.

Čís. 1476.

Pro kvalifikaci Šu 176 II. c) tr. zák. není třeba, by poměr zaměstnance k zaměstnavateli byl trvalým; stačí i pouhé zjednání ku práci.

Ohrazení lesa zakládá zločinnou kvalifikaci Šu 174 II. d) tr. zák. jen ohledně osob, jež vstupují do lesa proti vůli majitele; nevztahuje se na dělníky, s jeho vědomím v lese pracující.

(Rozh. ze dne 1. února 1924, Kr I 654/23.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Jičíně ze dne 14. září 1923, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem nedokonané krádeže dle §§ů 8, 171, 173, 174 II. a), d), 176 II. c) tr. zák., pokud jde o kvalifikaci dle Šu 174 II. d) tr. zák., zrušil napadený rozsudek a uznal obžalovaného vinným zločinem nedokonané krádeže dle §§ů 8, 171, 173, 174 II. a), 176 II. c) tr. zák.; jinak zmateční stížnost zavrhl. V otázkách, o něž tu jde, uvedl v

důvodech:

Bez důvodnou jest výtká, uplatňovaná zmatkem čís. 10 Šu 281 tr. ř., že tu není zločinné kvalifikace dle Šu 176 II. písm. c) tr. zák., poněvadž prý pouhé zjednání ku práci nezakládá ještě této kvalifikace, nýbrž jest k tomu zapotřebí, by zaměstnanec byl k zaměstnavateli v trvalejším a užším poměru, než bylo u obžalovaného při zjednání k dělání dříví. Náзор ten nemá v zákoně opory, pravý opak plyne z porovnání ustanovení písmeny c) s ustanovením písmeny b) Šu 176 II. tr. zák. a z okolnosti, že zákon pod písmenou c)* uvádí též nádeníky, u nichž o trvalejším a užším pracovním poměru k zaměstnavateli nemůže býti řeči. Stížnost uplatňuje proti výroku o kvalifikaci dle Šu 174 II. d) tr. zák., že les lze považovati za zahájený jen tehdy, je-li opatřen takovým příkopem, který brání pachateli, by se nemohl snadno dostat do držení dříví a je z lesa odejmouti. Než řešení otázky, jaká opatření lze pokládati za ohrazení lesa ve smyslu Šu 174 II. písm. d) tr. zák. a zdali zjištění rozsudečná jsou v tom směru dostatečná, v tomto případě není zapotřebí, neboť nelze vůbec přičítati kvalifikaci tu osobám, kterým

vstup do lesa byl majitelem povolen, jak tomu bylo u obžalovaných, kteří majitelem, pokud se týče zástupcem jeho zjednáni byli do práce v lese. Právě přihlížeje k vůli majitelově, ohražením chrániti les, zákonodárce ustanovil přísnější trestání krádeže dříví v zahájeném lese obdobně jako u krádeže věcí uzamčených. Z toho plyne, že ohražení lesa může býti přitěžujícím jen ohledně osob, které vstupují do lesa proti vůli majitelově, nikoli však proti osobám, s jejichž přítomností v lese majitel nebo zástupce jeho jest srozuměn. Jen vůči oněm mohou míti význam překážky, bránící svévolnému vniknutí a odvezení dříví z lesa.

Čís. 1477.

Porotce není vyloučen (§ 306 tr. ř.), je-li v příbuzenském poměru s tím, komu bylo trestným činem ublíženo.

(Rozh. ze dne 1. února 1924, Kr I 786/23.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku porotního soudu v Hradci Králové ze dne 11. října 1924, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem vraždy prosté dle §§ 134, 135 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost spatřuje zmatek čís. 1 Šu 344 tr. ř. v tom, že při rozhodování v hlavním přelíčení účastnil se jako porotce Rudolf J., jehož manželka je prý (stížnost praví »má býti«) blízkou příbuznou zavražděného Josefa U-e; stížnost má tedy za to, že onen porotce byl dle zákona z rozhodování vyloučen pro blízký švakrovský poměr k zavražděnému. Avšak, nehledě k tomu, že obžalovaný ani neprokazuje, ba ani s určitostí netvrdí, že jest zde poměr tak blízkého příbuzenství nebo švakrovství, jaký předpokládá § 306 tr. ř., který v té příčině odkazuje na ustanovení Šu 67 tr. ř., nýbrž pouze uvádí, že se obžalovaný po skončeném hlavním přelíčení doslechl, že prý je zde onen příbuzenský poměr neznámého stupně, nemůže zde býti řeči o vyloučení porotce J-y proto, že domnělý jeho švakr (zavražděný U.) není v tomto případě procesní stranou, jak předpokládá § 306 tr. ř. Dle čís. 1 Šu 306 tr. ř. — kterýžto § vypočítává důvody vyloučení porotců výčetmo zvláštním ustanovením, z části odchylným od Šu 67 tr. ř., jednajícího o vyloučení soudců, — jest příčinou vyloučení, když jest porotce se stranami (t. j. se žalobcem, obžalovaným nebo soukromým účastníkem) neb jejich zástupci v takovém svazku, který by dle Šu 67 tr. ř. vylučoval soudce z vykonávání úřadu soudcovského. Naproti tomu vylučuje soudce dle Šu 67 tr. ř. zmíněný tam svazek nejen se stranami, nýbrž i s osobou trestným činem poškozenou, bez ohledu na to, připojila-li se k trestnímu řízení jako soukromý účastník čili nic. V tomto případě nemohl býti zavražděný stranou vůbec. I kdyby tedy byl mezi ním a porotcem J-ou svazek, ve zmateční stížnosti tvrzený, nevylučoval by jmenovaného porotce z účasti při rozhodování.